

[Anker Jørgensen.]

tinget jo for længst har ratificeret den konvention, som Den internationale Arbejdsorganisation i Genève for længst har lavet, og den ratificering har også givet sig udtryk i, at man fra regeringens side er villig til at skaffe al den økonomiske og specielle viden og bistand, som skal stilles arbejdsmarkedets parter til rådighed for at fremme arbejdet for ligeløn. For det er jo ikke sådan, som man måske kunne tro, at ligeløn er noget, man vedtager ved et par linjer i et lovforslag; det er en langt mere kompliceret ting, og det gælder akkurat også med . . .

Formanden: Der må være mere ro i salen.

Jeg anmoder om, at private samtaler afholdes andetsteds.

Anker Jørgensen: Selve dette at indføre ligeløn eller rettere, for problemet skal jo vurderes fuldt ud, ligeløn for arbejde af samme værdi er en langt mere kompliceret ting, end man kan lave ved en lovgivning og specielt ved en lovgivning, der skal laves forholdsvis kort.

Derfor må jeg sige, at det er ikke i overensstemmelse med fagbevægelsens interesser og fagbevægelsens ønsker, at disse problemer skal søges løst ad lovgivningens vej. Det kan heller ikke undre. Når man ser ud over verden, hvor man har forsøgt ad lovgivningens vej at løse disse problemer, vil man nemlig se, at det løser man ad lovgivningens vej de steder, hvor der rent faktisk er tale om u-lande, og netop ikke hvor civilisationen er høj og også en højt udviklet fagbevægelse rent faktisk virker.

Men naturligvis er der problemer i forbindelse med de lavtlønnede. Hr. Kai Moltke var forleden dag inde på en spidsartikel, en lederartikel, der havde stået i arbejdsmændenes og specialarbejdernes fagblad. Jeg er naturligvis glad for, at hr. Kai Moltke bringer citater fra dette blad ind i debatten her, og jeg vil gerne understrege, at problemet om de lavtlønnede i den aktuelle situation i høj grad også har interesseret den socialdemokratiske gruppe. Jeg synes, man skulle notere sig, at finansministeren klart har udtalt og også har lagt forslag frem om, at man fra regerin-

gens side vil imødekomme ønsket om at dække de lavtlønnede ind, idet man vil lave et direkte nedslag i skatten med 150 kr. for alle skattepligtige indtægter under 18.000 kr. Det vil sige, at der her er en klar imødekommelse af det ønske, som bl. a. var fremført i arbejdsmændenes fagblad. Det mener jeg skulle være en rimelig måde at løse det problem på, som er rejst.

Hr. Bjørn Larsen var inde på, at man fra socialistisk folkepartis side havde lagt en hel stak af forslag til alternative løsninger frem til regeringen. Jeg tænkte spændt på, hvad det mon nu kunne være. Det kan i hvert fald ikke være spørgsmålet om mindsteløn og spørgsmålet om ligeløn, der kan være alternative løsninger til den aktuelle situation. Men jeg er naturligvis opmærksom på, at socialistisk folkeparti har fremlagt et 10 punkts program for en langsigtet økonomisk politik. Ser man på dette 10 punkts program, så indeholder det bl. a. differentierede afskrivningsregler, hvad jeg mener er noget positivt, større eksportkreditter, gunstigere lånemuligheder for eksportindustrien og landbrugskompen- sation, der kan fremme strukturændringen. Det er præcis de samme forslag, der er nedfældet i det af regeringen her i folketinget for snart 4 eller 5 uger siden fremsatte 13 punkts program. Man piller altså nogle af disse ting ud, som regeringen i høj grad er opmærksom på, og så gør man det til noget væsentligt, noget, som skulle løse den aktuelle økonomiske situation i forbindelse med den foregåede devaluering.

Jeg har også undret mig over, at man fra socialistisk folkepartis side og i særlig grad fra venstregruppen har lagt kravet om kortere arbejdstid ind i disse forhandlinger. Jeg vil gerne spørge: hvad i alverden har kravet om kortere arbejdstid egentlig at gøre med spørgsmålet om en devaluering? Enhver ved jo, at arbejdsmarkedet, lønmodtagerne, i øjeblikket arbejder under en overenskomst, som sikrer, at arbejdstiden nu til sommer forkortes fra 44 til 42½ time om ugen. Det vil sige, at vi arbejder under en overenskomst, der bærer i den retning, at vi skal have kortere arbejdstid. Når man yderligere ved som en kendsgerning, noget, der er foregået her i salen, at arbejdsministeren har nedsat et udvalg, der inden næste overenskomstsituation skal fremkomme med en